

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 27. Et abscidit auriculam eius dextram. v. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

cum Domino & in carcerem & mortem ire, nec quempiam aliorum & discipulis se movere pro defensione Domini sui; arripuit subito gladium suum & evaginato illo. cepit muscas illas à capite Iesu, & famelicos canes & leones à corpore eius fugare, putans sic mandasse Dominum suum dicentem: *Qui non habet gladium vendat peram & tunicam, & eruat gladium.*

Bene, bene faciebas S. Petre, quod gladium non frustra portasti, uti Pontifex & S. Ioannes tecum, uti Episcopus vel Cardinalis Ecclesie Dei & Christi, ad correptionem malorum & vindictam pro bonis, maxime pro Domino ac Deo tuo Iesu Christo. Sed in uno, uti videbimus errasti, quod absolutam potestatem tibi arrogasti in usu gladii, cui non illa tibi convenit, sed dependens à Deo & iustitia & ratione solum tibi data est potestas quoad gladium. Hoc igitur est iam amplius videndum.

§. 26. *Et percussit Pontificis servum, v. 10.*

Adhuc currit factum Petri, nam de iure postea videbimus. Ergo non solum eduxit Petrus gladium de vagina, sed & eo usus est percutiendo, ut diverteret à Domino latrones, nec hoc facto Petrus peccavit, eo quod licitum opus fecerit ex pio & ferventi amore quem debebat habere ad magistrum suum: licet aliqui contradicant, quod peccavit, eo quod nec Index fuerit, nec à iudice auctoritatem habuerit; sed hi non attendunt, quod etiam privatis sit ius inculpatæ tutelæ se suosque Dominos defendendi. Adhuc ergo bene agis S. Petre Dei Apostole, dignus Princeps Ecclesie; inculpatæ tutelæ iure agis contra hostes Domini & Dei tui, etiam Pontificis servum percutiendo, non possum negare hoc, etsi Pontificis servos credam honorificè habendos; in hoc tamen casu erat plus quam Pontifex ille qui lædebat innoxius. licuit ergo tibi & sociis tuis illum defendere contra iniquum invasorem; atque utinam sic omnes Ecclesiarum Principes & Episcopi & Prælati essent animati, & olim fuissent contra Lutherum & similes Ecclesie eversores, tunc non evenissent mala illa, ob quæ ipsi hæretici obstupescunt, qui scribunt se attonitos expectare quo omnes & grandes isti motus Europæ in bellâ ruentis. sint spectaturi & deventuri, nimirum sentiunt se accendisse tormentarium pulverem, sed incendium excitatum à se iam non posse regere. fatentur.

§. 27. *Et abscidit auriculam eius dextram, v. 10.*

Adhuc pergit currere Simonis Petri factum, siue attentatum, & cetera. Quis monstratur abscissa auricula. Mirare autem anima mea fervoreto
Petri.

Petri: mirare quod unus contra tot armatos stet intrepidus, mirare quod percutiat piscator intra cohortem militum & ministrorum armis assuetorum, pro defensione Domini sui Iesu Christi, & tu imitare Petrum, cum videris agi de honore Dei tui, ne vacilles, sed memento satius esse incidere in manus hominum, quam in manus Dei viventis, satius esse mori in carne, quam relinquere legem Dei sui: mirare iterum & considera, cur Apostolus Petrus utatur gladio cum Christus non eum docuerit digladiari, aut percutere, sed discere à se quod mitis sit & humilis corde, & beati sint pacifici, quodque filii Dei vocandi sint; veruntamen ista sic considerans: noli scandalizari in Petro, quasi peccet, hoc enim dicens magis es Malehi quam Christi amator: siquidem non prohibuit Christus, ubi agitur de honore suo & Ecclesie sue sanctæ bono, defensionem, ut quis non utatur gladio materiali ad resistendum inimicis: superstitiosum esset hoc credere: Princeps Apostolorum est Petrus qui educit gladium & percutit & abscindit. Quid hoc aliud significat quam quod muneris eius sit & gladio spirituali amputare putrida membra Ecclesie; & cum infideles armis suis corpus Christi aggrediuntur etiam armis nostris licere defensionem, idcirco etiam idem Petrum ne videretur muliebris animi sed verè heroici, condecuit Præceptorem evaginato ense velcum corporis dispendio defendere.

DEus, cuius dextera Beatum Petrum non minus pugnantè confortavit, quam ambulanti in fluctibus ne mergeretur erexit, & coapostolum eius Paulum non minus excommunicantem & diabolo tradentem eum, qui peccaverat, quam tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit, exaudi nos propitius & concede ut amborum meritis & intercessione zelum Dei & Ecclesie habeamus & utrumque ad verbum Dei & eloquia eius super mel & favum dulcia libenter amplectenda imitemur.

§. 28. *Erat autem nomen servo Malchus. v. 10.*

Describit Evangelista nomen & conditionem percussit & dicit nomen eius fuisse Malchus, & servum Pontificis Iudaici conditione fuisse, quæ duo dant ita in S. Petri percussione concurrere video, non parum admiror casum humanum sive potius Dei in eo concursu consilium. Ecce enim Petrus designatus & electus pro Ecclesia nova Christi Pontifex incidit in servum Pontificium legis veteris sequenti die abrogandæ & iste percutit gladio, hic percutitur, & iste abscindit auriculam & huic ea abscinditur & abscindens super omnia ista vocatur Petrus seu Petra & abscissus vocatur Malchus seu Regulus, imò abscindens vocatur Cephass & Pontifex cuius servus abscinditur, vocatur, Caiphas, quis non miretur mirum